

9
27.1898 г. Виена
21 декабря 1898 г.

миси такъ.

Врема поавшихъ твою писмо. Уважаемага
г. неа прафитъ не посыпъше въ содотъ и ни боялъ
боялъ. Ни же поаси за него на 8. Азъ не мо
га да имъ имъ одесните за много угодни то/ калъ
ищегу чуше не е голямъ лошо - на боядисанъ юд
но) но той, ами и по истори. Но съвестъ
мога да имъ винаги. Ни чешико чуше чудно какъ
твоятъ, и този пределъ не е тешъ, чакай
и че чудо чуло нещо за запасената. Но самъ
тъ разполагаш съ времето, когто имъ боядиса отъ
ханически. Но и това не е прашната.

Г. II професоръ, ученъ, советникъ членъ
(много чистъ въз 32 г. въ Трънския (ејзо он
епиграфъ ч-ка въ Виена, основалъ отъ М. Трънъ)
е единъ извънредно юдъ, човекъ, Но чудо чвонъ
пони спаси (и на тяхъ 93 предъба да боядисатъ
(и та чистъ юнкъ аг^{РД}) наумъ, ако въ часа ~~на~~
не съвсъмъ имъ (чи кое вън-рео само една енотъ
се боядисатъ), това ~~е~~ ~~боядисатъ~~ като чигаличните боя
и честъ боядисатъ и чистъ чистъ чистъ чистъ
боядисатъ сънчанъ) чистъ чистъ чистъ (ти-чесъ
боядисатъ ч-ки) и това много звонки / не всъвъзможъ

това наумъ, вънстанъ / сънчъ въ тъ. но боядиса
(че чешико боядисатъ 2 чистъ честъ и 2 чистъ честъ
чесъ чесъ чесъ чесъ, този боядисъ, чистъ чесъ чесъ
честъ ч-ки отъ материала на чистъ честъ и
това само боядисатъ. Но този какъ това ѝ
боядисатъ само при боядисанъ отъ чистъ честъ
и това боядисатъ честъ, че този чистъ чесъ чесъ
честъ чесъ чесъ чесъ чесъ чесъ чесъ чесъ чесъ чесъ